

No baznīcas logiem līdz premjera durvīm

SIA „Vēsmiņas” vadība lepojas ar stabilo uzņēmumu, kas savu vietu tirgū iekarojis pateicoties kvalitatīvā darba un labās reputācijas dēļ. Šī uzņēmuma lielākajos darbos ietilpst pat kāda izbijušā premjera mājas durvju izgatavošana. Premjers vēlējas, lai tieši SIA „Vēsmiņas” Olega Suhoveiko vadībā izpildītu šo darbu.

Uzņēmums dibināts 1992.gadā, tomēr sākotnēji tā darbība nebija saistīta ar mēbeļu izgatavošanu, bet gan ar nelielām fermām. Gaļa tika tirgota Vangažu tirgū. Radās doma par savu uzņēmumu. Līdz ar firmas izveidošanu, tika atvērti arī vairāki gaļas veikaliņi gan Vangažos, gan citur, piemēram, Pabažos un Saulkrastos. „Sākumā veicās labi, tomēr pienāca brīdis, kad uzņēmums pelnīja ļoti maz. Bija jādama kas cits. Padomju laikā es desmit gadus nostrādāju par galdnieku, tāpēc nolēmu izveidot arī galdniecības cehu. Tas notika 1997.gadā. Tagad jau ir divi cehi –

viens no tiem paredzēts galdniecībai, otrs – kokzāģēšanai,” par uzņēmuma vēsturi pastāstīja O.Suhoveiko.

Lai biznesu uzņemtu straujus apgriezienus, bija jādama par sortimentu. SIA „Vēsmiņas” direktors tagad, to atceroties, pasmejas, jo pirmais, kas tika ražots jaunajā galdniecības cehā, bija slotu kāti. Tie tika tirgoti ne tikai Vangažos, bet piedāvāti arī veikaliem Rīgā. „Toreiz vēl nebija plastmasas kātu, tāpēc šī ideja bija visnotaļ veiksmīga. Vēlāk sākās dažādi pasūtījumi no privātpersonām. Sākām izgatavot durvis un logus, dažāda veida

mēbeles. Jāsaka, ka pieprasījums bija liels,” piebilda direktors.

Uzņēmuma darbības sākumā tajā strādāja aptuveni divi cilvēki, tagad jau – 18. „Pašā sākumā bijām tikai divi cilvēki – es un sieva. Tad veikalos pieņēmām darbā pārdevējas. Tā darbinieku skaits strauji pieauga. Galdniecībā arī sākumā strādāja tikai divi, tagad jau – 18.”

Galdniecībā uzņēmums darbojas, kā saka direktors, gandrīz visos iespējamajos veidos. Tiek izgatavotas virtuves un ofisa mēbeles, skapji, logi, durvis, kāpnes, gan jebkas cits, ko iespējams izveidot no koka un pieprasa klienti.

Viens no pēdējā laika lielākajiem pasūtījumiem saņemts no Katoļu semināra ēku kompleksa Rīgā. „Tur veicām logu restaurāciju. Darbus pirms tam veica cita firma, kuras veikums neapmierināja restaurēšanas darbu pasūtītājus. Mūs pieaicināja, lai izlabojam nepilnīgo darbu. Patīkami, ka pēc pasūtījuma izpildes saņēmām uzslavas. Mūsu koordinātes paņēma arhitekts, kurš teicās mūs piesaistīt arī Doma baznīcas logu restaurācijai,” par padarīto lepns ir O.Suhoveiko.

Darbi veikti arī citos lielos objektos, piemēram, Gailezera slimnīcā, vairākās skolās, stomatoloģijas institūtā (RSU) un citur. „Uzņēmumu nekad neesmu speciāli reklamējis.

Vislabākā reklāma ir labās atsauksmes un klientu ieteikumi viens otram. Ir teiciens „Sākumā tu strādā firmas reputācijas labā, bet vēlāk reputācija strādā tavā labā”. Pie šī atzinuma stingri pieturos, tāpēc katra pasūtījuma kvalitāte ir pats svarīgākais.”

Pie padarītajiem darbiem Inčukalna novada ietvaros direktors min Vangažu bērnu dārza dažas bērnu rotaļu laukuma mājiņas, žogu, puķu statīvus, kas tika uzstādīti šajā vasarā, šobrīd izgatavojam arī mēbeles bērnu dārzam, Inčukalna Tautas nama ģērbtuve, u.c.

Uzņēmums iespēju robežās ir

Foto: Jana Bunkus

Oleg Suhoveiko

nodarbojies arī ar labdarību, piemēram, pagājušajā gadā tika sponsorēti pašvaldības iestādēm nelieli pasūtījumi, nelieli darbi Vangažu kultūras namā, u.c.

Krīzes sekas

Krīze skāra arī SIA „Vēsmiņas”. „Nācās samazināt savu uzņēmumu. Redzējām, ka mūsu sadarbības partneri cieš krīzes sekas. Parādījās parādnieki, kas vistiešāk ietekmēja firmas stabilitāti.

Šobrīd strādājam ar dažiem Holandes un Beļģijas uzņēmumiem. Galdniecībā lielākais noiets ir Latvijā, bet kokzāģētavai – puse Latvijā, puse ārzemēs,” skaidroja O.Suhoveiko.

Lielu uztraukumu krīzes laikā radīja arī kredītnasta. Kredīts tika ņemts, lai uzņēmums savu darbību uzsāktu ar nopietnu tehnisko bāzi. Maksājumi jāveic vēl trīs gadus, tomēr direktors cer, ka tas nebūs šķērslis veiksmīgai darbībai.

Krīze ietekmēja arī kvalificētā darbaspēka jautājumu. „Šodien atrast labus darbiniekus ir ļoti grūti. Labākie šīs nozares speciālisti ir devušies peļņā uz ārvalstīm. Ir svarīgi, lai būtu arī izglītība, praktisko pusī iemācās uz vietas. Reizēm ir grūti atrast cilvēkus, kuriem ir vēlme strādāt,” no pieredzes stāsta O.Suhoveiko.